Město Holešov věnovalo svým dětem skvostný dar, postavilo nádhernou dívčí školu ku vzdělání svých dcer.

Nutnost postaviti novou budovu školní pro dívky ukázala se nezbytnou v několika posledních letech. Žaček každým rokem přibývalo a nové třídy umisťovány pro nedostatek učíren v různých částech města od hlavní budovy školní vzdálených. Zdraví žaček v nevhodných učírnách velmi trpělo.

Rozhodnutím obecního výboru ze dne 29. I. 1909 usneseno postaviti novou budovu dívčí školy na pozemku získaném zrušením školní zahrady, na postoupené části pozemku opatrovny sv. Martina a na zakoupené části zahrady pí. Roháčkové.

Na stavbu školy vypsána soutěž, v níž za nejvhodnější uznán plán c. k. inženýra a architekta p. Vlad. Fischera.

Stavba svěřena zdejšímu staviteli p. Janu Janáčovi v režii obecní.

1. března 1910 byla začata stavba nové budovy a ukončena koncem prázdnin roku 1911.

Dohled ku stavbě vykonávala komise stavební za předsednictví zdejšího měšťana p. J. Kočiříka. Technický dohled měl architekt p. Vlad. Fischer.

2. Základní škola Holešov
Smetanovy sady 625

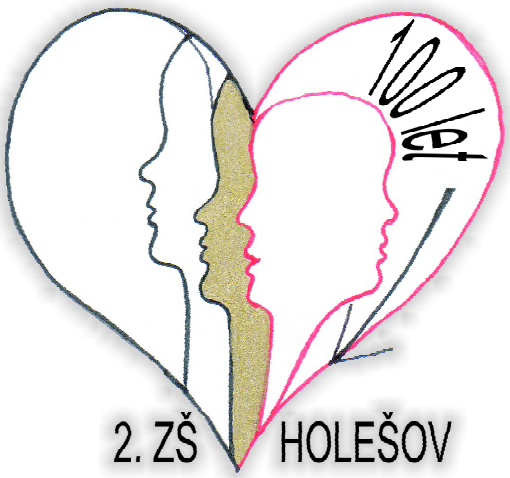

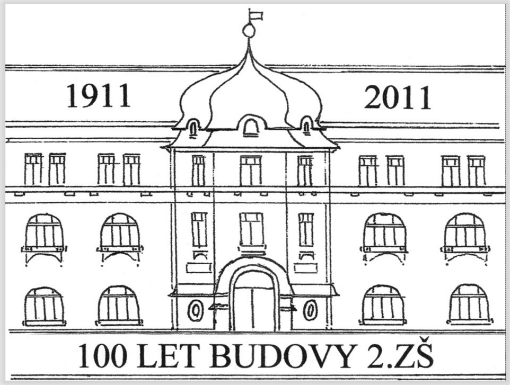

Narozeniny našeho presidenta Dra T. G. Masaryka slaveny po třídách; dětem připomenut jeho životopis a záslužky, kterých se o naše osvobození získal.

Dne 3. května připomenuto ve vyšších třídách Dra R. Milana Štefánika, zemřelého 1919.

16. listopadu 1920 školní slavnost připamatováno 250. výročí úmrtí Jana Amose Komenského.

(c) Dobrodinecké školy:

Při zápisu darováno jednotlivými dobrodinci pro chudé žáky na knihy 34 K,
Sdružení pokrokových žen 25 K,
Společenstvo hostinských při pohřbu pí Valové místo věnce 50 K,
Občanská záložna 20 K.

Těm dobrodincům vzdány správou školy díky.

Hygienový spolek přispěl chudým dětem na potřeby školní.

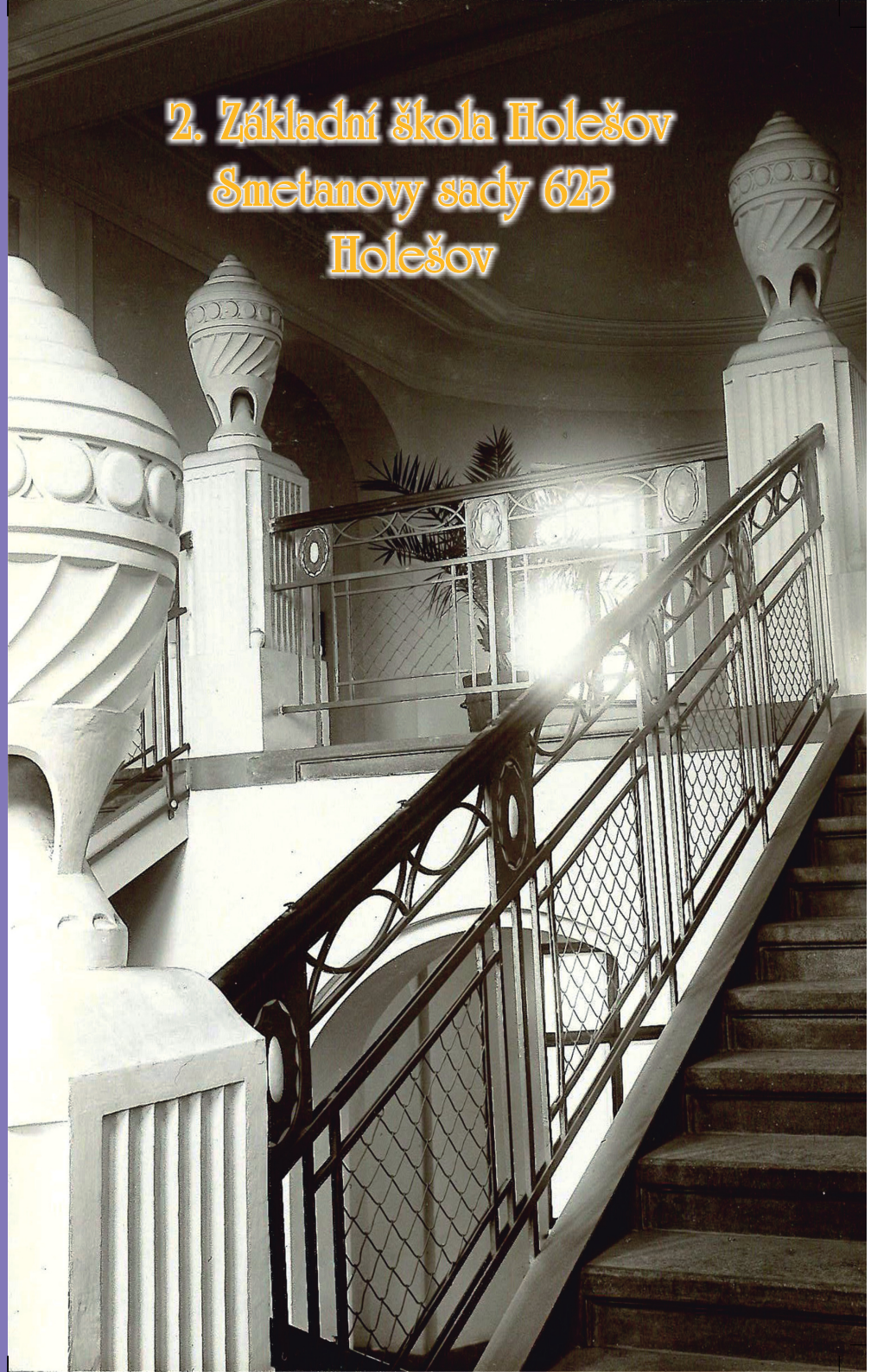

2. Základní škola Holešov
Smetanovy sady 625
Holešov
www.zshol.cz

Vydal: 2. Základní škola Holešov
Text: Mgr. Drahomíra Konvalinková
Fotografie: Ing. Petr Pokorný, archiv
Grafická úprava: Mgr. Jana Zichová
Tisk: Typoservis Holešov
Vydání první
Náklad: 200 ks
Neprodejné

Duch 2. Záklldní školy se nepodařilo po staletí udusit nikým a ničím!

A jak se říkávalo po Janu Masarykovi….
Jen prosím vy, co přijdete po nás, nezakopněte!!!
A FURT SE JDE!

A protože jsme si všichni vědomi slavné minulosti, musí být odpověď jednoznačná. S naším neúspěchem by zanikla i práce těch, kteří zde úspěšně působili v uplynulých desetiletích. To je naše krásná škola, kterou máme rádi!!!

Ze všech pozitivních změn, ke kterým došlo po listopadu 1989, se nejvíce oceňuje osvobození ducha. Čas totiž milosrdně vymazává z paměti vše nepříjemné a mohlo by se stát, že v někom zbude jen nostalgická vzpomínka na předchozí roky – komplexní hodnocení, studium marxistické literatury, nábor na vojenské školy…

Ještě se Vám stýská po starých časech? Ani dnešní době se nevyhýbají problémy, ale upřímně vzato, bez nich by byl život nuda.

Jsou ale věci, které nás velmi těší. Především stále dobrý vztah absolventů k naší škole, což se projevuje ve výborné spolupráci při organizování akcí školy a zejména školního plesu SRPD v zámeckých prostorách.

Jaká je budoucnost? Chceme zůstat základní školou na dobré úrovni a připravovat své děti důstojně pro život.

Především chceme vychovávat lidi zodpovědné, vzdělané, poctivé a pracovité…

Mgr. Drahomíra Konvalinková
ředitelka školy

2. ZŠ HOLEŠOV

Vzpomínky

Vzpomínky

Vzpomínky

Naši školu navštěvovala spousta významných osobností a především dobrých lidí. Vzhledem k tomu, že nelze vyjmenovat úplně všechny, zmiňujeme alespoň některé blízké naši současnosti:

PaedDr. Zdeněk Janalík - starosta města Holešova
Zuzana Bubílková - česká komediální herečka, televizní novinářka, publicistka a moderátorka
Karel Košárek - světoznámý klavírista
Miroslav Olšina - ředitel okresního archivu
Jiřina Šašková - bývalá vedoucí Městské knihovny v Holešově
Irena Železná - vedoucí Městské knihovny v Holešově
Mgr. Jarmila Vaclachová - ředitelka SvČ

Oslovili jsme spoustu absolventů, kteří zavzpomínali společně s námi, jejich příspěvky uvádíme a moc děkujeme…

S láskou a hlubokou úctou také vzpomínáme na všechny pedagogy, zaměstnance a příznivce naší školy, kteří se zasloužili o její rozvoj a bohužel již nejsou mezi námi.

Čest jejich památce.

Vzpomínka na školní léta

2. Základní škola v Holešově pro mě bude vždy místem, kde jsem získal dobré základy pro své další vzdělávání, místem navazování prvních přátelských a kamarádských vztahů, místem, které mělo významný podíl na utváření mých životních postojů.
Vzpomínky na školní léta patří k tomu krásnému, k čemu se dodnes rád vracím. Velmi rádi na pravidelných setkáních s bývalými spolužáky vzpomínáme na společné chvíle nejen ve škole, ale i po vyučování, na naše oblíbené učitele, paní Malantovou, Chvátalovou-Zakopalovou, Kabelíkovou a celou řadu dalších, a vždycky alespoň na chvilku v nás ožívají ti neposední rošťáci, kteří přidali nejednu šedinu mnohým členům učitelského sboru.
2. Základní škole v Holešově přeji z celého srdce k jejím stoletým narozeninám vše nejlepší a do dalších let pak především výborné pedagogy a dobré, byť někdy i třeba trochu rozpustilé, žáky.
PaedDr. Zdeněk Janalík

Co jsem vlastně zač?

Člověk prý si v životě pamatuje nejlépe všechno to, co dělal poprvé. Něco na tom bude, protože já si svůj první školní den v holešovské základní škole pamatuji jako dnes. Měli jsme starou paní učitelku,

myslím, že se jmenovala Vaňharová a všichni jsme dostávali na „sicherce" připnutý čtyřlístek. Připíchla jsem si ho na svetr a hrdě kráčela oklikou přes hlavní ulici „dom“ na Přílepskou, aby co nejvíc lidí vidělo, že jsem prvňák. Do školy jsem chodila ráda. Hlavně proto, že jsem už uměla číst i psát, takže jsem se se svou sousedkou, Pavlou Hoškovou, mohla bavit. Prostě, selanka.

Jediným stínem byl fakt, že jsem v té době byla tlustá, takže se mi ve třídě posmívali. Moje babička, která se o mně starala, neboť rodiče za prací dojížděli, totiž razila heslo, že člověk musí mít tukové zásoby, aby měl z čeho brát, až onemocní. No a já jsem byla zdravá. Možná to byl právě nepříjemný pocit z toho, že moje stehna jsou proti průměru dvojnásobná, že jsem si už v první třídě vysloužila hodnocení, které mi zůstalo. Není kolektivní typ. S dodatkem - je taková nějaká jiná. Tehdy mi to vadilo. Teď se tomu směji. Zejména, když vidím, co všechno jsou lidi v současnosti schopni udělat, aby byli jiní. V reality show odhalovat pozadí i popředí, vytlachat na sebe nesmysly o své zhýralosti, natáhnout si na každou nohu jinou botu či nechat ze sebe v Superstar udělat úplného „hvězdného" pitomce . Ve třetí třídě jsme se přestěhovali na Slovensko a zase jsem byla jiná. Neuměla jsem slovensky a byla jsem Češka. Moravu nikdo nerozeznával. A když jsem se slovensky naučila, vystudovala novinařinu, dostala se do Slovenské televize a zdálo se, že konečně zapadnu, bum ho, přišla revoluce a slovenští národovci zjistili, že jsem jiná. „Bubílková podviedla Slovákov. Je to Češka.“ hlásaly tehdy novinové články a pár horlivých redaktorů dokonce navštívilo Holešov, aby zjistilo, co se tam o mně říká. Po rozpadu republiky jsem i kvůli těmto útokům na „nesprávnou Slovenku" odešla do Prahy. A stala se zajímavá věc. Ti, kteří mně jako Slovenku v Čechách milovali, s úderem rozpadu mně začali posílat na Slovensko, kde však o mně nikdo nestál. Dodnes marně vysvětluji, že jsem nikdy slovenské občanství neměla a že jsem začala chodit do školy v Holešově.

Nedávno se mně na besedě jedna paní zeptala, tak jak to se mnou vlastně je. Co jsem, jestli Češka nebo Slovenka. A když jsem jí to celé vysvětlila, paní vstala a pronesla: „ Ale musím uznat, že na to, že jste Slovenka, mluvíte moc dobře česky".

A zkritizovala manžela Hanky Zagorové, slovenského operního pěvce Margitu, že toho může poslouchat, jen když zpívá italsky. S dodatkem „v Prodané nevěstě bych ho nesnesla".

A tak už nevysvětluji, pouze se směji, když mi nějaký divák na záznamníku nadává: „Proč kritizujete české politiky? Proč se nenavážíte do těch svých slovenských. Tam by vám to nedovolili, co?".

Vyplňuji dotazník sčítání lidu a do kolonky místo narození píši Holešov. Místo dospívání Martin, Slovensko, místo pobytu Praha. Místo narození matky Ostrava. Mimochodem - místo narození otce nikoho nezajímá. A jsem fakt zvědavá, co z toho náš statistický úřad vyzkoumá.

S pozdravem, rodačka z Holešova

Zuzana Bubílková na v.p. (na vlastní pusu)

Díky, školo!

Na 2. Základní školu v Holešově jsem nastoupila 1. 9. 1967 do 1. třídy. Mojí první učitelkou byla paní Božena Fialková. Celkem jsem ve škole strávila sedm školních let, poté jsem byla přeřazena na tehdy novou 3. Základní školu. Moje „dívčí škola“ byla pro mě už tenkrát tou nejkrásnější. V parku umístěná nádherná budova s rozlehlými světlými chodbami a honosným schodištěm mi na celý život učarovala. Velkým štěstím pro mě bylo, když jsem se zde v roce 1980 vrátila, nejdříve jako vychovatelka školní družiny a o rok později jako skupinová vedoucí. Deset profesních let strávených na 2. základní škole v Holešově bylo pro mě velkou školou života. Byl zde stabilizovaný pedagogický kolektiv, spousta velmi zkušených učitelů, kteří byli a dosud jsou pro mě pedagogickými vzory. Učila jsem se od starších kolegů pedagogickému optimismu, profesionálnímu přístupu. Velmi intenzívně jsem vnímala jejich lásku k dětem a k učitelské profesi. Mnozí kolegové kromě své pedagogické činnosti velmi ochotně pomáhali i při zajišťování zájmové činnosti, při organizování různých akcí ve volném čase i o víkendech. Dodnes si velmi vážím tehdejší ředitelky Libuše Kořínkové za její lidský přístup a životní nadhled, se kterým školu řídila. Často si právě na její přístup ve své současné praxi vzpomenu. Mé poděkování a vzpomínka patří také ostatním členům tehdejšího pedagogického sboru a správním zaměstnancům. Vždy mě potěší a povzbudí jakékoliv setkání s nimi.

Moje milá 2. Základní školo, přeji ti k tvým krásným narozeninám hodně učeníchtivých žáků, zapálených pedagogů a spousty nadšených a ochotných rodičů a spolupracovníků.

Mgr. Jarmila Vaclachová

Vzácný člověk,

který nás učil k lásce k divadlu, hrát loutkové divadlo - to byl pan učitel Miloslav KREJCÁREK.

Ve slovníku Osobnosti města Holešova se uvádí: major, učitel, antifašista. Narodil se 17. října 1906 v Pozděchově (okres Vsetín). Zemřel 14. března 1962 v Holešově.

V r. 1925 vykonal maturitu na učitelském ústavu v Příboře. Jako mladého schopného pedagoga ho vyslalo československé ministerstvo školství do Jugoslávie, aby tam vyučoval děti českých

a slovenských krajanů v obci Mezurač (Medjurič), od 1. 9. 1938 do 30. 6. 1940 byl jeho působištěm Daruvar. V létě roku 1940 odjel učitel Miloslav Krejcárek ilegálně z Jugoslávie do Sýrie, kde se stal příslušníkem československé vojenské jednoty na Středním východě, kterou vybudoval pplk. Karel Klapálek. Později odletěl z Londýna do Moskvy a odtud 20. září 1944 přijel přímo na dukelské bojiště v Karpatech. Zúčastnil se nejtěžších a nejnáročnějších operací v celé Velké vlastenecké válce. Po válce se stal důstojníkem z povolání a působil na generálním štábu v Praze. Major Krejcárek byl nositelem vojenských řádů a vyznamenání (britské medaile a další).

V létě 1946 se stala manželkou M. Krejcárka Ankica Udragovič z Medjuriče. Z Prahy se přestěhovala rodina (s rodiči i dcera Vlasta, taktéž později žákyně 2. ZŠ v Holešově) do obce Dlouhá Loučka a poté do Holešova. Pan učitel učil v Zahnašovicích, pak na Střední všeobecně vzdělávací škole v Holešově a od roku 1959 se stala jeho působištěm II. Základní devítiletá škola v Holešově, kde učil matematiku.

V rámci tehdejšího okresu Holešov byl zvolen předsedou okresního poradního sboru loutkářů, kroužek založil také s žáky ve škole. Velmi se uplatňoval v ochotnickém divadle v Holešově - Všetulích, kde jsem pod jeho vedením hrála i já. Je nutné zdůraznit jeho zájem o literaturu. Překládal z ruštiny. K členům učitelského sboru i žákům měl velmi dobrý vztah, byl přímý, důsledný, přátelský. Zemřel předčasně po těžké nemoci 14. března 1962 v Holešově. S úctou na něho vzpomínám.

Jiřina Šaškova, rozená Ondrušková

Opravdu je to už půl století?

Vzpomínky šedesátníka na školní léta bývají většinou hezké. Podvědomí očistilo paměť od nepříjemných zážitků, zůstaly jen ty, na které vzpomínáme rádi a také se o ně rádi podělíme třeba s jinými spolužáky. Zajímavé ovšem někdy je, že v jejich podání se stejná příhoda odehrála úplně jinak, než jak ji bůhví pokolikáté líčíme my. Myslím, že právě tady někde se rodí kouzlo slavných pamětnických historek, v nichž jsme vždycky vyzráli na školníka, kontrolujícího naše přezůvky, přeprali ty nejsilnější spolužáky a učitelku, členku městské rady, na začátku hodiny svými úpornými dotazy na plánovanou výstavbu nových holešovských sídlišť přinutili k obšírnému výkladu, kvůli němuž se nedostala k obávanému zkoušení...

K mému prvnímu setkání s 2. ZDŠ - tehdy vlastně ještě končící OSŠ, tedy osmiletou střední školou, došlo v září 1960, kdy jsem tady nastoupil do šesté třídy. Po dosavadních pěti letech strávených v rymické trojtřídce to byl pro nás, jedenáctileté vesnické školáčky, první významný životní zlom. Denní dojíždění autobusem do města, spousta nových spolužáků z Holešova i okolních vesnic, ale hlavně ta školní budova! A tělocvična! A školní dílny! Všechno bylo pro nás nové, ale rychle jsme si zvykali.

Stejně tak rychle jsme poznávali naše učitele. Ředitelem školy byl Oldřich Bránecký, skvělý holešovský výtvarník, jehož kvality jsme ovšem dokázali ocenit až mnohem později. Jeho zástupkyní byla Ludmila Obrtelová, kronikářka města, která o Holešově věděla snad všechno. Ještě dnes si vzpomínám na celý učitelský sbor, který se v průběhu oněch čtyř let mé docházky změnil jen málo. K veteránům (tak nám tehdy připadali), jako byli manželé Kolouchovi, naše první třídní učitelka Svozilíková, pánové Kusala, Košina a Král, i těm mladším - manželům Kleinovým nebo paní Janské, panu Chvátalovi či nejmladší Bobalíkové přibyl do sboru námi kluky obdivovaný Rostislav Malant a jeho pozdější paní, tehdy slečna Olivíková. Také vzpomínám na pana učitele Houserka, který přišel někdy kolem roku 1963, aby nás učil pracovní výchovu - práci v dílnách a na školním pozemku, kde jsme v té době pod jeho vedením stavěli opravdový skleník se zděným základem.

Nevím, jestli za to může opravdu jen podvědomí, ale při procházce pamětí nenacházím na žádného ze svých tehdejších učitelů na 2. ZDŠ nepříjemnou vzpomínku, naopak u každého z nich se mi vybavuje jeho charakteristický rys nebo vlastnost, skoro každý je nějak spojen s předmětem, který vyučoval. Mám-li uvést několik příkladů, tady jsou: pan učitel Kusala, matematik — velké kružítko a zanícený způsob výkladu, při němž dokázal vyskočit na stůl, aby lépe a s větším rozmachem obou rukou dokázal, že přímka je nekonečná čára. Pan učitel Kolouch - propocená košile a několik popsaných tabulí při hodině dějepisu, které jsme pilně opisovali, protože při zkoušení vyžadoval co nejpřesnější citace napsaných textů. Pan učitel Klein, tělocvikář a myslivec, při jehož mluveném projevu už po první větě nemohl být nikdo na pochybách o jeho slovenském původu. Pan učitel Malant... tepláky a v ruce míč, kterým se s velkou přesností strefoval do těch, kteří v hodině tělocviku vyrušovali nebo se neřídili dostatečně jeho pokyny. Ale pro nás tehdy také jen o pár let starší kamarád, s kterým se dalo zasvěceně debatovat o právě probíhajícím mistrovství světa v kopané v Chile a našich šancích na úspěch. A co teprve můj oblíbený dobrácký třídní pan učitel Král, využívající každé přestávky ke krátkému potěšení s cigaretou, který mi v době mé nemoci poslal své vzácné původní sešitové vydání Tarzana ...

Čtyři roky uběhly jako voda, ukončili jsme tehdy již povinnou devátou třídu a rozešli se do jiných škol, do učení. Psal se rok 1964 a nám bylo patnáct. Odcházeli jsme ze své školy s lehkým srdcem a bezstarostně. Čekal na nás Život.
Miroslav Olšina

Vzpomínka na pana učitele Františka Košinu

Také já patřím mezi spoustu žáčků, kteří prošli branou poznání 2. ZŠ za její stoleté trvání. Je to již dlouhá řádka let, kdy jsem se zde loučila se svými spolužáky deváté třídy a tím opouštěla základní školu jako její absolvent. Školní budova mi natolik učarovala, že do ní zavítám i nyní jako host a přítel. V dětství jsem měla velké štěstí, že jsem se setkávala s výbornými pedagogy. Byla to vždy „moje paní učitelka - můj pan učitel". Vzpomínám na všechny ráda a s láskou.
Přesto bych se zastavila a zavzpomínala na jednoho z nich - pana učitele Františka Košinu. V osmém ročníku základní školy jsem zaregistrovala v rozvrhu hodin nový předmět - chemii! Nevěděla jsem o ní téměř nic, proto mi připadala velmi tajemná a o to víc přitažlivá. Nejdříve jsem si vzala na pomoc encyklopedii. Z té jsem se dověděla, že chemie je přírodní věda o přeměnách látek na úrovni jejich strukturálních částic typu atomů a molekul, tj. o chemických reakcích a jevech, které tyto přeměny doprovázejí. Historické kořeny má v alchymii, od které převzala principy četných experimentálních postupů. Po přečtení těchto moudrých řádků jsem nebyla o moc moudřejší. O to větší bylo čekám na první hodinu! Vidím to jako by to bylo včera. Dozněl zvonek, který ukončil nám tak milovanou přestávku. Zasedlo jsme do svých lavic a čekali, co bude dál. První hodina chemie! Otvírají se dveře a vstupuje s úsměvem on představitel pro mne do té chvíle neznámého předmětu. Pan učitel František Košina. Působil příjemně, svým klidem i nadhledem si nás získal. Těšili jsme se na každou hodinu. A ty pokusy..., laboratorní práce - to byly bonbónky ve výuce. Chodit do kabinetu pro pomůcky, bylo v naší třídě přímo výsada! A já byla jednou z vyvolených, která chodila často.
Mnohem později již ve své dospělosti jsem se také setkala s panem učitelem opět. Tentokrát již ne jako s učitelem, ale jako s amatérským badatelem - archeologem. Obětavě se podílel na terénních průzkumech okolí Holešovska. Výsledkem této jeho činnosti byla řada nově objevených archeologických lokalit na jižním Holešovsku, jeho několikaleté sběry archeologického materiálu na významné lokalitě ze starší doby kamenné - Křemenná u Míškovic nám otevřela pohled do dávné minulosti. Za zmínku stojí jeho objev pohřebiště nitranské kultury z počátku doby bronzové na téže lokalitě. Další práce s historickou problematikou „Holešovský venkov před Bílou horou„ a „Tvary návsí a jejich změny v 16. století„ patří k jeho záslužné práci. Zůstal obětavým vlastivědným pracovníkem až do svého vysokého věku.
Tak narůstala i má úcta k osobě pana učitele Františka Košiny. Děkuji Vám pane učiteli, že jste obohatil školní léta nejenom mně, ale i dalším Vašim žákům.
Za dlouholetou vlastivědnou a publikační činnost ocenilo Zastupitelstvo města Františka Košinu udělením Velké pečeti města Holešova. Jedná se o vysoké ocenění a představitelé města mu jí předali u příležitosti 92. narozenin v úterý 4. září 2001.
Jiřina Bártková, rozená Dvořáková, žákyně školy v letech 1959 -1962

Hanácký soubor

V roce 1987 jsem dostala za úkol založit folklórní soubor. Já, absolutně neznalá jakéhokoliv folklóru. Zachránil mě pracovník kroměřížského muzea pan doktor Válek, který se zabýval hanáckou tématikou. Vybrala jsem dvanáct párů dětí a za pomoci zmíněného pana doktora začal soubor pracovat. Další etapou byly kroje. Vybrat látky a zajistit ušití. Materiál na kroje platil Sdružený závodní klub ROH s paní ředitelkou Hanou Stehlíkovou. Hodně odborné šití provedly švadlenky s vedoucí paní Marií Takáčovou a paní Slávkou Horákovou za pouhé „děkuji". Něco šily maminky a klobouky zázrakem zařídil v Tonaku Nový Jičín současný poslanec pan Josef Smýkal. Těchto 24 krojů bylo pořízeno za pouhých 6 000,- Kč. První vystoupení bylo na školní akademii. Následovaly soutěže, přehlídky, vítání občánků. Největším úspěchem byla účast na oblastní přehlídce v Kyjově. Práce to byla krásná a velmi náročná. V roce 1990 pan doktor Válek z muzea odešel a já bez jeho pomoci a odborné rady nemohla v této práci dále pokračovat. Tím soubor skončil a zůstalo jen pár fotografií.
Eva Pitrunová

Školní družiny si prošly dlouhodobým a náročným vývojem

V prvopočátcích šlo především o pomoc zaměstnaným matkám, později se začalo volat po systematičtějších formách a metodách práce v těchto zařízeních.
V době mého nástupu do školní družiny při 2. ZŠ Holešov v r. 1971 se právě přecházelo na nové pojetí výchovně vzdělávací práce pod názvem „Výchova mimo vyučování". Šlo o to, lépe a cílevědoměji vytvořit předpoklady pro všestranný harmonický rozvoj osobnosti dítěte v podmínkách výchovně vzdělávací činnosti školní družiny, prohloubit plánovitost a zaměření pedagogické práce, objevit jiné přístupy a záměry. Nově byly stanoveny cíle jednotlivých činností a to tak, aby se v nich odvíjely náměty pro praktický život.

Jednalo se o činnosti charakteristické pro využívání volného času dětí, ale i plnění jiných funkcí, např. přípravu na vyučování.
Do roku 2000 fungovala školní družina pro dvě základní školy, 1. a 2. ZŠ. Kapacita naplněnosti byla vysoká, až 210 dětí pracovalo v sedmi odděleních. Vychovatelky splňovaly kvalifikaci, navíc měly specializace, které umožňovaly předání spousty nových poznatků.
Proto jsme začali klást hlavní důraz na zájmovou činnost dětí, především zájmové kroužky, jako specializovanou činnost školní družiny, kde je jedním z nejdůležitějších prostředků obsahová náplň, potažmo vytváření nového vztahu k učení, vyučování, ke škole, ke vzdělání. Jednalo se o kroužky hudební výchovy, moderní gymnastiky, pracovní výchovy, výtvarné výchovy. Po rozdělení školní družiny v roce 2000, kdy byl ke ŠD přiřazen nově vzniklý školní klub, došlo i ke změně zaměření a názvů kroužků, a to informatika, zdravotní, rukodělný, sportovní, výtvarný kroužek, společenský tanec a stolní tenis.
Pravidelným ročním vyvrcholením zájmové činnosti školní družiny a školního klubu je uspořádání individuálních i turnajových soutěží, např. družinový malíř, slavík, zdravotník, táborník, šachista, tenista, ringař, florbalista, atlet či klubový pohádkář, křížovkář, origamista, ochranář atd., ale i příprava různých kulturních vystoupení pro veřejnost. Obojí patří k důležitým prostředkům osobního a společenského sebeuspokojování dětí. Přispívá k jejich pocitu psychické vyrovnanosti, spokojenosti a radosti, k orientaci v různých oborech lidské práce. Nepřímo také ovlivňuje úvahy o budoucím uplatnění v životě, přičemž samotné výsledky výchovně vzdělávací činnosti školní družiny mají nepochybně velký vliv na jejich další společenský rozvoj.
Vychovatelky, ty současné p. Manová Eva, Ležáková Ludmila, ale i ty minulé p. Zapletalová Jitka, Řehová Lenka, Krkavcová Hana, Janská Lenka, Jahodová Hana, Holubová Marie, Beránková Jitka, Barančíková Dagmar a mnohé další, které zde v dřívějších letech působily pod vedením p. Milady Dovrtělové, Lýdie Navrátilové a nyní p. Ludmily Štaudnerové, přispívaly a přispívají svým nasazením k dobrému renomé školní družiny na veřejnosti a patří jim za to velký dík.
Ludmila Štaudnerová vedoucí ŠD a ŠK

Velký úspěch nejen 2. ZŠ, ale celého města

Vážení čtenáři, dovolte mi, abych se s Vámi podělila o kulturní zážitek, který jsem měla možnost prožít v úterý 12. června 2007 ve Sloupovém sále Muzea Jana Amose Komenského v Uherském Brodě. Ale nepředbíhejme.
V dubnu přišly na naši školu propozice literárně - slohové soutěže Mládí kraje, s podtitulem Z Hané přes Slovácko na Valašsko. Žáci základních škol i gymnázií měli za úkol zpracovat libovolný slohový útvar, v němž by vyjádřili vztah a sounáležitost ke svému rodnému kraji. Opravdu s velkým elánem jsme se vrhli do práce. Nakonec byly do soutěže zaslány práce Petra Dujky a Zuzany Ehrlichové, žáků třídy 8. B s rozšířenou výukou informatiky a výpočetní techniky.
Celá soutěž se konala pod záštitou Mgr. Josefa Slováka, náměstka hejtmana Zlínského kraje pro oblast školství, mládeže a sportu, ve spolupráci s Odborem školství, mládeže a sportu Krajského úřadu Zlínského kraje a Střední průmyslovou školou Uherský Brod.
12. června 2007 jsme byli pozváni na slavnostní udílení cen. Výsledky jsme dopředu neznali, a tak jsme byli příjemně napjati. Když na 1. místě vyhlásili právě našeho Petra Dujku, radost neznala mezí. Přála bych všem svým kolegům, aby alespoň jednou za svou kariéru mohli být pyšni na své žáky tak, jako jsem já na Petra a jeho práci. Závěrem mi dovolte uvést alespoň její malou část.
Mgr. Andrea Hobzová

Můj rodný kraj

Když se zamyslím nad tím, co je to rodný kraj, tak mě v tu chvíli napadne spousta věcí. Jistěže každý člověk na každém kousku světa, v každém státě a místě na této Zemi má nějaké místo, které si pamatuje ze všeho nejvíc. Je to rodný kraj. To je ono místo, ve kterém začal dýchat, kde začal žít. Když se člověka zeptáte, co si pamatuje z dětství, vždy vám začne vyprávět o tom svém světě, které jako malý dobrodruh začal krůček po krůčku objevovat se vším, co k němu patří. Začne vám vyprávět, co tam vše zažil, kam chodil do školy a jací tam byli lidé. Nejkrásnější na těchto příbězích je skutečnost, že tvoří jakousi obrovskou mozaiku, do které každý člověk přidává svůj dílek. Záleží jen a jen na nás, jaký dílek do této velkolepé skládací mozaiky navzájem se proplétajících osudů přidáme. Zdalipak bude velký, či malý.
Petr Dujka, 8. B, 2. ZŠ Holešov

IM MEMORIAM…

V osobě paní Jany Krejčí ztrácí školství v Holešově osobnost mimořádného formátu a člověka, jež za sebou zanechal obrovský kus práce s dětmi. Za vše, co pro své svěřence vykonala, jí patří náš obdiv a dík. Naším úkolem zůstává rozvíjet její odkaz, to čemu nás naučila a v čem všechny posilovala.
Dovolte mi prosím, abych jménem dlouholeté rodiny spolupracovníků 2. ZŠ v Holešově vyslovila slova díků: Děkujeme za vše, zůstaneš v našich srdcích a nikdy nezapomeneme.

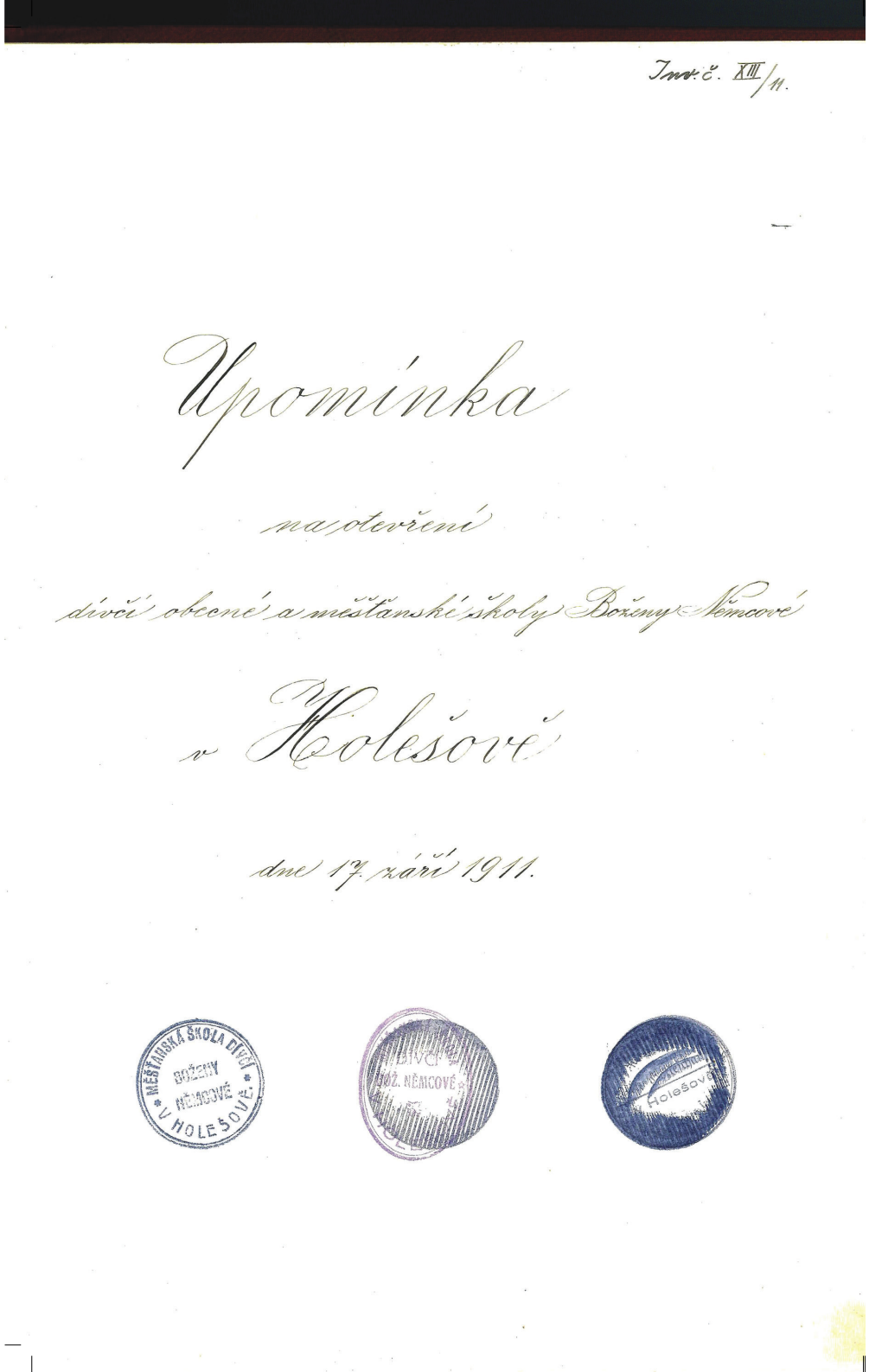

Inv. č. XIII/11.

Upomínka

na otevření

dívčí obecné a měšťanské školy Boženy Němcové

v Holešově

dne 17. září 1911.

MĚŠŤANSKÁ ŠKOLA DÍVČÍ BOŽENY NĚMCOVÉ V HOLEŠOVĚ

DÍVČÍ BOŽ. NĚMCOVÉ

Holešov

Z historie školy

Z dějin školství v Holešově nebude bez zajímavosti připomenout několik dat. V 16. století byla při zdejším sboru bratrském škola bratrská. Za náboženské protireformace se připomíná v kostelní matrice škola farní. Ve smyslu školských reforem za Marie Terezie byla zřízena v Holešově škola triviální a vedle ní byla též škola městská. Roku 1885 německá měšťanská škola byla přeměněna na českou. Nedostatek školních místností byl odstraněn tím, že roku 1889 byla postavena nová školní budova, škola chlapecká. Roku 1910 byla vystavěna nová budova, v níž je umístěna dívčí škola obecná i měšťanská. Školní kuchyně byla zřízena v dívčí škole v roce 1927. V budově dívčí školy je umístěna i mateřská škola, zřízená v roce 1912 podle vzoru reformní mateřské školy v Brně a dvě třídy pomocné školy v roce 1914 a umístěna na Novosadech. Kromě české obecné školy byla v Holešově ještě německá obecná škola židovské obce, jež byla zrušena až po světové válce roku 1919.
Z představitelů školství v Holešově a na holešovském okresu sluší vzpomenout Jana Rosypálka z Břestu u Kroměříže, který byl ředitelem zdejších škol a zároveň inspektorem v našem okresu.
V Holešově byla 12. července 1914 otevřena Hanácko-valašská krajinská výstava, přerušena první světovou válkou. Střediskem výstavy byly prostory v dnešních Smetanových sadech a místnosti chlapecké a dívčí školy. V knize „Masaryk na Valašsku" z roku 1936 vzpomíná ředitel Krumpholc, jak na výstavě potkal T. G. Masaryka, se kterým si prohlíželi jednotlivé sekce. Zajímal se o moderní pekárnu, o nejnovější stroje a s mistrem tohoto oddělení se dlouho bavil o kovařině. Dokázal, že tím kovářem se učil doopravdy. Můžeme být tedy hrdi, že T. G. Masaryk byl v Holešově těsně před vypuknutím první světové války a zřejmě navštívil i naši druhou, dívčí základní školu, tehdy velmi mladou - tříletou.
Velkým svátkem pro školní mládež byl dále 23. červen 1928, kdy do Holešova zavítal pan president republiky T.G.Masaryk, kterého přivítali také žák a žačka zdejších škol.

...tak praví kronika školy :

Město Holešov věnovalo svým dětem skvostný dar, postavilo nádhernou dívčí školu ku vzdělání svých dcer. Rozhodnutím obecního výboru ze dne 29. 1. 1909 usneseno postaviti novou budovu dívčí školy na pozemku získaném zrušením školní zahrady, na postoupené části pozemku opatrovny sv. Martina a na zakoupené části zahrady pí. Roháčkové. Na stavbu školy byla vypsána soutěž, v níž za nejvhodnější uznán plán c. k. inženýra a architekta p. Vlad. Fischera. Stavba svěřena zdejšímu staviteli p. Janu Janáčovi v režii

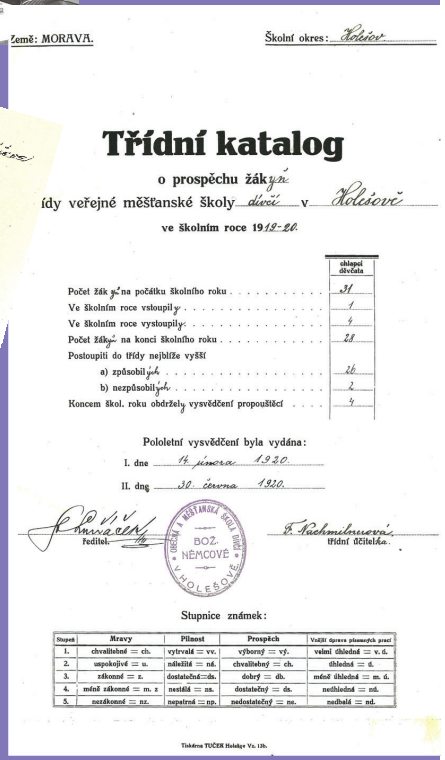

Země: MORAVA. Školní okres: Holešov

Třídní katalog

o prospěchu žákyň
ídy veřejné měšťanské školy dívčí v Holešově
ve školním roce 1919-20.

	chlapci / dívčata
Počet žákyň na počátku školního roku	31
Ve školním roce vstoupily	1
Ve školním roce vystoupily	4
Počet žákyň na konci školního roku	28
Postoupili do třídy nejblíže vyšší	
a) způsobilých	26
b) nezpůsobilých	2
Koncem škol. roku obdržely vysvědčení propouštěcí	4

Pololetní vysvědčení byla vydána:
I. dne 14. února 1920.
II. dne 30. června 1920.

ředitel. třídní učitelka.

Stupnice známek:

Stupeň	Mravy	Pilnost	Prospěch	Větší úpravu písemných prací
1.	chvalitebné = ch.	vytrvalá = vv.	výborný = vý.	velmi úhledné = v. ú.
2.	uspokojivé = u.	náležitá = ná.	chvalitebný = ch.	úhledné = ú.
3.	zákonné = z.	dostatečná = da.	dobrý = db.	méně úhledné = m. ú.
4.	méně zákonné = m. z	nestálá = ns.	dostatečný = ds.	neúhledné = nú.
5.	nezákonné = nz.	nepatrná = np.	nedostatečný = ne.	nedbalé = nd.

Tiskárna TUČEK Holešov Vs. 12b.

obecní. V březnu 1910 byla stavba nové budovy zahájena a ukončena koncem prázdnin roku 1911.
Budova školní má 17 tříd, 1 pracovnu, 1 kreslírnu, 4 kabinety, sborovnu, ředitelnu, byty, mateřskou školku a místnost polévkového ústavu pro chudé děti. Tělocvična zatím při nové budově není. Náklad na stavbu budovy obnáší dle rozpočtu 270.000 Korun. Vnitřní zařízení školy je částečně staré opravené, částečně pořízeno nové z továrny Kohnovy. Nová škola dívčí pojmenována po slavné spisovatelce naší Boženě Němcové.
Dne 17. září 1911 byla škola slavnostním způsobem otevřena za přítomnosti c. k. zemského inspektora p. Ed. Ouředníčka, okresního hejtmana p. dr. J. Hloška, obecního výboru, místní školní rady. Starosta města p. Fr. Hauk uvítal přítomné. Řediteli školy p. Stanislavu Luňáčkovi pak odevzdal klíče od budovy. Záznam o slavnosti obsažen jest ve zvláštním slavnostním pamětním spisu. Novou nádhernou budovou dívčí školy postavilo si město Holešov pravý a nehynoucí pomník.
Škola byla a je celou dobu své existence využívána pro základní školství (výjimku tvoří Pedagogická škola v padesátých letech min. století).

Základní školství můžeme shrnout do tohoto vývoje :

Měšťanská škola koedukační v Holešově	1886 - 1908
Měšťanská škola chlapecká v Holešově	1908 - 1923
Občanská škola chlapecká v Holešově	1924 - 1929
Měšťanská škola chlapecká v Holešově	1930 - 1939
Újezdní měšťanská škola chlapecká	1939 - 1941
Újezdní škola chlapecká v Holešově	1942 - 1948
1. Střední škola v Holešově	1948 - 1953
1. Osmiletá střední škola v Holešově	1953 - 1960
1. Základní devítiletá škola v Holešově	1960 - 1984
1. Základní škola v Holešově	1984 - dosud
Měšťanská škola dívčí v Holešově	1908 - 1940
2. Střední škola v Holešově	1948 - 1953
2. Osmiletá střední škola v Holešově	1953 - 1960
2. Základní devítiletá škola v Holešově	1960 - 1984
2. Základní škola v Holešově	1984 - dosud
3. Základní devítiletá škola v Holešově	1965 - 1984
3. Základní škola v Holešově	1984 – dosud

Všichni, kdo prošli třídami jubilejní školy a rádi se do těch míst s odstupem let vracejí, si odnesli do života cenný dar a právem při srazech žáků s úctou a láskou se sklánějí před svou školou a prací svých učitelů.

Významná data v historii školy

1911 /1912	Slavnostní otevření budovy s názvem Škola B. Němcové
1920/1921	Odloučení obecné školy od měšťanské
1927/1928	Prezident T. G. Masaryk v Holešově
1937/1938	Ke škole připojena pobočka při 1. třídě ve Všetulích
1940/1941	Dle úředního nařízení provedeny revize knih, především spisů T. G. Masaryka
1942/1943	1. dubna zaveden ve škole povinný arijský pozdrav
1944/1945	Městská odborná škola pro ženská povolání umístěná v budově zrušena v rámci totálního nasazení mládeže
1945	Vyučování slavnostně zahájeno 15. 5. 1945
1945/1946	Obecná a měšťanská škola dívčí Oslava narozenin T. G. Masaryka a J. A. Komenského, divadelní představení dětí – „Pohádka jednoho večera“
1947/1948	Do tříd zavedeno elektrické osvětlení a elektrické zvonění
1948/1949	Nové pojmenování „Střední škola dívčí“
1949/1950	Založena pionýrská skupina
1950/1951	Zřízena Družina mládeže v domě Balatků
1959/1960	Nově zřízena 2. osmiletá škola – 17 tříd
1960/1961	Nové pojmenování „Základní devítiletá škola v Holešově“ Ustanovena družba se slovenskou obcí Hviezdne Oslavy 50. výročí založení školy B. Němcové. Slavnost se konala před budovou školy, účinkoval pěvecký sbor „Podhoran“
1962/1963	Zřízen systém odborných pracoven
1964/1965	Účast žáků na III. Celostátní spartakiádě
1967/1970	Oprava fasády školy
1970/1971	Konsolidační proces na škole – četné personální změny. Odvolán ředitel Bránecký, ředitelkou jmenovaná L. Obrtelová
1971/1972	L. Obrtelová získala ocenění „Zasloužilá ředitelka“ k 700. výročí města Holešova
1972/1973	Školní družina přičleněna ke škole, nastaven experiment se zavedením celodenního výchovného působení na žáky
1973/1974	Uznání rady ONV Kroměříž celému pedagogickému sboru za hodnotné akce v rámci Roku české hudby
1989/1990	Změny v politickém systému, demokratizace školy a výuky, změny v osnovách, ředitelem se stal Mgr. Zdeněk Ehrlich.
1996/1997	Zřízeny počítačové učebny
1997/1998	Zapojení do výtvarných soutěží: Projekt 98, Naše město před 150 lety a dnes, Historické objekty. Úspěchy žáků v plavání a přespolním běhu – 1. místo v okresním kole.
1998/1999	Využívání připojení na internet a elektronická pošta
1999/2000	Opraveny omítky v průčelí hlavního vchodu a na školním dvoře. Žáci se účastní mnohých pěveckých a výtvarných soutěží a dosahují výborných výsledků.

Hanácký soubor

2000/2001	1. dubna probíhala další etapa rekonstrukce školy, výměna oken, výměna střešní krytiny, vybudování únikového schodiště, oprava tělocvičny a půdní vestavba nad tělocvičnou, kde je plánována jedna učebna a sborovna, přístavba kotelny.
2001/2002	Dokončena celková rekonstrukce školy
2002/2003	U budovy školy zřízen dětský koutek.
2003/2004	Ocenění pedagogických pracovníků na MÚ Holešov PaedDr. Ludmila Stojaníková, Mgr. Pavla Kojetská a na Krajském úřadě Zlín Mgr. Jindra Kabelíková. Vybudování zadního vchodu do tělocvičny a izolace vlhkého zdiva u školní budovy.
2004/2005	Zřízen školní klub, zaveden kroužek "Školáček" pro budoucí žáky 1. třídy. U příležitosti dne učitelů oceněná zástupci města Mgr. Ludmila Trhlíková.
2005/2006	Příprava a realizace ŠVP „Šance", výuka anglického jazyka od 1. třídy, specializace školy na informatiku a sport.
2006/2007	Dne 1. 4. 2007 byla jmenována do funkce ředitelky školy Mgr. Drahomíra Konvalinková
2007/2008	
Září:	Dopravní výchova, sportovní den, kreslení na chodníku
Říjen:	Dějepisná exkurze Budapešť, Kostelecký slavíček
Listopad:	Soutěž o nejlepšího pohádkového malíře, zeměpisná beseda pro žáky 7.tříd, přehlídka středních škol v tělocvičně školy, zlínský Vorvaň
Prosinec:	O pohár starosty města, vánoční turnaj ve florbalu 3. a 4. třídy, O pohár ředitele 2. ZŠ – soutěž v plavání
Leden:	Krajské kolo ve florbalu – Uherské Hradiště
Únor:	Den otevřených dveří na 2. ZŠ, dějepisná soutěž, hudební soutěž O hostýnskou píšťaličku
Březen:	Okresní olympiáda v českém jazyce, O hanáckyho kohóta, školní ples, zeměpisná olympiáda, soutěž O nejlepšího zpěváčka
Duben:	Okresní kolo ve fotbale, Den Země
Květen:	Biologická olympiáda, Pohár rozhlasu Kroměříž, návštěva družebního města Turčinské Teplice
Červen:	Školní akademie, návštěva premiéra ČR Miroslava Topolánka, hejtmana Zlínského kraje Libora Lukáše a starosty, města Holešova PaedDr. Zdeňka Janalíka.
2008/2009	Většina pracoven vybavena moderní audiovizuální technikou, kvalita školních prostor na vysoké estetické úrovni.
Září:	Srdíčkový den, Projektový den, Den integrovaného záchranného systému
Říjen:	Dějepisná exkurze do Osvětimi
Listopad:	Okresní kolo ve florbale
Prosinec:	Projektový den pro pedagogy, zájezd do Olomouce – výstava J. Lady, v rámci preventivního programu návštěva policejní školy

Leden:	Nultá školička – MŠ Masarykova - prezentace, Nultá školička - MŠ Grohova, Den otevřených dveří
Únor:	Den otevřených dveří – Požární ochrana, okresní kolo žákyň ve vybíjené – Bystřice p. H.
Březen:	Olympiáda v Čj – okresní kolo, Kroměříž, olympiáda v zeměpise – okresní kolo Bystřice p. H.
Duben:	Kinderiáda – Uh. Hradiště, biologická olympiáda – okr. kolo, soutěž zahrádkářů
Květen:	Den Evropy – 1. stupeň, zámek Holešov, Putování po Evropě – projektový den, Majáles – 9. ročníky, Turčianské Teplice – školní parlament, Atletické závody o pohár rozhlasu – mladší žáci, dějepisná exkurze do Budapešti
Červen:	Soutěž v konverzaci Aj – 7. ročník
2009/2010	
Září:	Den jazyků, Gymnázium L. Jaroše Holešov, 9. ročník
Říjen:	Exkurze Habsburská Vídeň - 2. stupeň, halový fotbal starších žáků, sportovní hala 1. ZŠ Holešov
Listopad:	Vorvaň Zlín, okresní kolo, Orion florbal cup - mladší žáci, okresní kolo Orion florbal cup - starší žáci
Prosinec:	Zlato Inků Brno - projektový den pro pedagogy
Leden:	Den otevřených dveří
Únor:	Nultá školička – MŠ Masarykova, Grohova Holešov, Holešovské děti v pohybu, 1. stupeň
Březen:	O hanáckyho kohóta, pěvecká soutěž Kroměříž, olympiáda v Čj – okresní kolo, Kroměříž, zeměpisná olympiáda – okresní kolo, matematický Klokan, O hostýnskou píšťaličku – pěvecká soutěž, Bystřice p. H.
Duben:	Poznej a chraň, TyMy Holešov, 4. ročník, biologická olympiáda, turnaj v malé kopané, 5. ročník, Mc Donald Cup, Kinderiáda, 3. ročník Den Země, celá škola - prezentace, Pythagoriáda - matematická soutěž 1. ZŠ Holešov
Květen:	Exkurze Budapešť, sportovní soutěž O pohár rozhlasu, Návštěva školního parlamentu v Turčianských Teplicích, Hasík - prevence hasičů, 2. a 6. ročník
Červen:	Missano Itálie - ozdravný pobyt žáků, Slavnostní akademie – rozloučení s 9. ročníkem v prostorách holešovského zámku

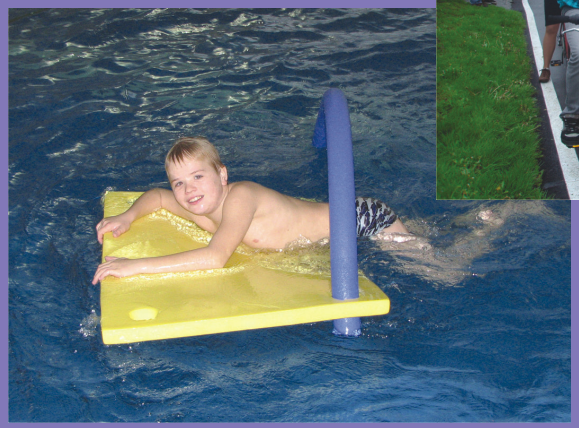

Program vzdělávání

Výuka na 1. stupni a na 2. stupni probíhá podle školního vzdělávacího programu.

Od 1. ročníku probíhá výuka anglického jazyka.

Od 6. ročníku v rámci povinně volitelných předmětů škola nabízí tyto obory:

Konverzace v anglickém jazyce	Informatika
Tělesná výchova	Německý jazyk

Nabídka zájmových kroužků

Nultá školička	Sportovní hry I. stupeň
Sportovní hry II. stupeň	Logopedický
Dyslektický I. stupeň	Dyslektický II. stupeň
Konzultace v JČ - 9. ročník	Konzultace v M - 9. ročník
Německá konverzace	Společenské tance
Stolní tenis	Zeměpisná praktika
Kulinářský	Výtvarný
Mladý zdravotník	Mladý cyklista

Velmi dobře pracuje školní klub, prostřednictvím nabízených aktivit, projektů a kroužků mají děti možnost vhodně využívat volný čas.

Lyžařský výcvikový kurz

Vedle povinného kurzu v 7. ročníku organizujeme pro zbývající ročníky 2. stupně sportovně - tematický kurz s náplní lyžování. V případě vhodných sněhových podmínek možnost každodenního dojíždění do blízkých lokalit.

Informatický kurz

Týdenní kurz pro využití informačních technologií v životě, nabídka na měsíc červen.

Škola v přírodě pro I. stupeň

Ozdravný pobyt dětí u moře v měsíci červnu.

Výuka plavání

Probíhá na naší škole ve třech úrovních

1. základní - pro žáky 3. a 4. tříd
2. rozšířená - pro žáky 1. a 2. tříd
3. v rámci hodin TV na II. stupni pro žáky 5. a 6. tříd

Škola a veřejnost

Návštěva premiéra vlády ČR v roce 2007

Premiér Topolánek předal v naší škole prvňáčkům vysvědčení. Netradiční závěr školního roku zažili žáci 1. A třídy naší školy. V pátek 29. 6. 2007 jim předal vysvědčení samotný premiér České republiky Mirek Topolánek v doprovodu ředitelky školy Mgr. Drahomíry Konvalinkové, starosty města PaedDr. Zdeňka Janalíka, hejtmana zlínského kraje Libora Lukáše a dalších regionálních i celostátních politiků. Děti kromě vysvědčení obdržely z rukou pana premiéra kufřík s potřebnými školními pomůckami a také něco sladkého. Atmosféra byla velmi příjemná, pan premiér byl velmi bezprostřední a také si pořídil společně s dětmi několik fotografií. Jak pro děti, tak i pedagogický sbor a všechny přítomné to bylo velmi příjemné setkání.

Zahájení školního roku 1. ročník 2009 /2010

1. září 2009, k zahájení školního roku 2009 - 2010, navštívili představitelé města Holešova - pan senátor a starosta PaedDr. Zdeněk Janalík, pan místostarosta Mgr. Rudolf Seifert, pan místostarosta Josef Bartošek a poslanec Parlamentu ČR pan Pavel Svoboda - jednotlivé základní školy.

Pan starosta Zdeněk Janalík s panem místostarostou Rudolfem Seifertem navštívili naši školu ještě jednou 4. 9. 2009. Ve velmi přátelské atmosféře si s dětmi povídali. Děti jim sdělovaly zážitky ze zahájení školní docházky, otevřely svými projevy dětské dušičky, sdělily své zájmy, záliby a bezprostředně se rozpovídaly.

Pan starosta velmi hezky opětoval nadšení i krásné pocity a všem popřál hodně radosti a úspěchů ve škole.

Mgr. Helena Jandová

Spolupráce s městem

Spolupráce s MěÚ v Holešově pokračuje na velmi dobré úrovni. Poděkování patří zřizovateli a všem zastupitelům. Na poli protidrogové prevence se MěÚ angažuje ve spolupráci se základními školami a gymnáziem různými aktivitami. Pod záštitou pana starosty se uskutečňuje sportovní klání škol „O pohár starosty města Holešova“.

Spolupráce školy se zahraničními školami

V rámci školního parlamentu a spolupráce s městem a školami města Holešova a Turčianských Teplic navštěvuje školní parlament družební školu v Turčianských Teplicích. Pro děti bývá připraven velmi hodnotný program, nejvíce se sportovním zaměřením a tematickým poznáním kraje a lázeňství města.

Spolupráce s rodičovskou veřejností

Sdružení rodičů a přátel dětí (dále SRPD) při naší škole funguje jako občanské sdružení. SRPD se aktivně podílí na chodu školy, zejména předkládáním požadavků ze strany rodičů, financováním odměn žákům, podílí se na úhradě některých výdajů např. příspěvek na výlety, exkurze, dopravu, odměny dětem. Přenášení požadavků na rodiče a školu fungovalo formou třídních schůzek učitelů s rodiči. Tyto probíhají a jsou organizovány současně jako Den otevřených dveří, aby se mohli rodiče informovat u všech vyučujících. Rodiče jsou kromě třídnických záležitostí informováni především o prospěchu a chování v uplynulých čtvrtletích, o nutnosti zvýšení kontroly svých dětí ve volném čase, o protidrogové prevenci, o omezení sledovanosti televizních pořadů a videopořadů nevhodných pro děti. V této problematice se velmi osvědčila spolupráce a komunikace rodičů s výchovnou poradkyní a protidrogovou preventistkou.

Ples 2. ZŠ Holešov

Ve spolupráci se SRPD je pořádaný každoročně ples 2. ZŠ Holešov v prostorách holešovského zámku. V letošním roce proběhl již potřetí, navštívilo ho přes 700 lidí a byl velmi úspěšný.

Spolupráce školy s dalšími subjekty

Nejčastěji se nabízí spolupráce s jinými subjekty, které zajišťují stejně jako naše škola výchovu a vzdělávání dětí a mládeže. Hlavní díl spolupráce se z pohledu naší školy orientuje na místní mateřské školy, základní školy v Holešově i nejbližším okolí a některé střední školy.V náplni mimoškolních aktivit se rozvíjela spolupráce s TyMy Holešov.

Na základě oboustranné dohody v průběhu školního roku pokračovala spolupráce s mateřskými školami ve městě, což zjednodušuje přechod žáků z MŠ do prvních tříd základní školy. Zejména výměna poznatků o žácích, kteří nastupují do první třídy školy se již v minulosti několikrát vyplatila. Z tohoto pohledu je nejčastější kooperace s MŠ Grohova, odkud nám přichází většina žáků prvních tříd. Koná se mikulášské vystoupení žáků 9. ročníku pro MŠ Grohova. V rámci spolupráce s MŠ využívá MŠ Grohova tělocvičnu 2. ZŠ Holešov k nácviku celokrajské soutěže 1. tříd a mateřských škol „Holešovské děti v pohybu“. Z pohledu metodiky výuky ve škole nebo ve školní družině se tradičně dobrá spolupráce udržuje s Městským kulturním střediskem v Holešově, místní knihovnou a zájmovými spolky, jako jsou Český svaz zahrádkářů, Český svaz včelařů a Český rybářský spolek v Holešově.

DEN UČITELŮ

Společně s důchodci pořádáme každoročně přátelská setkání s občerstvením a zveme je na výjezdní projektové dny pro učitele pořádané školou.
Město Holešov pořádá pro delegované pedagogické pracovníky ocenění starostou města v prostorách holešovského zámku.

V posledních letech za naši školu byli oceněni pedagogičtí pracovníci:

2007 - 2008	Ludmila Štaudnerová, Mgr. Jitka Dvořáková
2008 - 2009	Bc. Lenka Janská
2009 - 2010	Mgr. Helena Jandová, Mgr. Soňa Tomčíková
2010 - 2011	Mgr. Hana Hlobilová

TRENDY ŠKOLY

1. Vytvářet pohodové školní prostředí.
2. Porozumět potřebě vzdělávat se.
3. Vychovávat lidskou osobnost - porozumět jí.
4. Integrovat - porozumět inkluzivnímu vzdělávání.
5. Vytvářet informační prostředí - porozumět práci s informacemi.
6. Rozvíjet sport a další tělesné aktivity.
7. Učit cizí jazyk - jsme součástí Evropy .
8. Rozvíjet demokracii - porozumět svému místu mezi lidmi.
9. Mít preventivní program - porozumět nebezpečí, které na nás číhá.
10. Komunikovat s veřejností - porozumět partnerství.
11. Vytvořit podmínky pro využívání volného času žáků.
12. Vytvářet podmínky pro další vzdělávání.

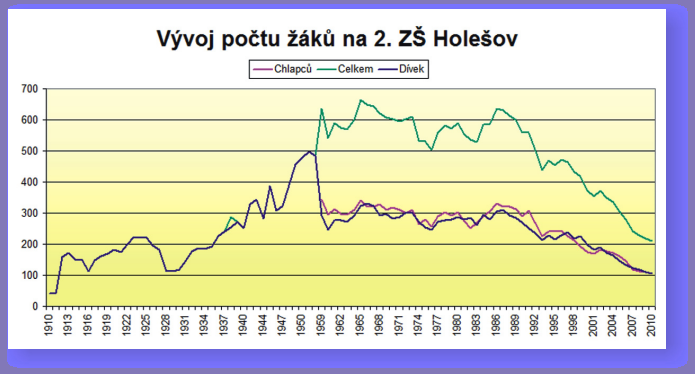

Pedagogové školy 1911 - 2011

Ředitelé

Stanislav Luňáček	1910	1928
František Uherec	1927	1939
Marie Tarabová	1939	1941
František Zapletal	1941	1942
Jan Kraus	1941	1945
Antonín Svoboda	1944	1945
Marie Tarabová	1945	1950
František Zapletal	1950	1953
Oldřich Bránecký	1959	1970
Ludmila Obrtelová	1970	1972
Oldřich Bránecký	1972	1973
Ludmila Obrtelová	1973	1974
Ivana Rydvalová	1974	1978
Libuše Kořínková	1978	1981
Božena Medková	1981	1982
Libuše Kořínková	1982	1990
Zdeněk Ehrlich	1990	2003
Marcel Hábl	2003	2006
Drahomíra Konvalinková	2006	doposud

Učitelé

František Jiříček	1910	1915	5
Jan Koželuha	1910	1925	15
Stanislav Luňáček	1910	1928	18
Vilém Řehák	1910	1915	5
Marie Šnejdrlová	1910	1916	6
Tereie Šťastná	1910	1915	5
Vilém Tihelka	1910	1923	13
František Uherec	1910	1911	1
Marie Vírová	1910	1911	1
Jaroslav Freimann	1911	1914	3
Františka Nachmilnerová	1911	1923	12
Olga Müllerová	1912	1913	1
Vincencie Očadlíková	1912	1923	11
Josef Sypták	1912	1921	9
Petr Kocián	1913	1919	6
Emilie Blechová	1915	1918	3
Žofie Hořínová	1915	1916	1
Olga Josková	1915	1916	1
Anna Janalíková	1916	1917	1
Marie Konečná	1916	1924	8
Anna Wimrichterová	1917	1928	11
Božena Škorpíková	1918	1920	2
Helena Gretzová	1919	1921	2
Karel Loveček	1920	1923	3
František Uherec	1921	1939	18
Brigita Dvořáková	1922	1923	1
Františka Sykorová	1922	1931	9
Vincenc Vaněk	1922	1923	1
Božena Vinklárková	1923	1924	1
Lidmila Dřímalová	1924	1928	4
Emilie Matulová	1924	1926	2
Bohumil Hrnčiřík	1925	1929	4
Anna Pálková	1927	1928	1
František Zapletal	1927	1953	26
Brigita Dvořáková	1928	1933	5
Marie Smolková	1928	1929	1
Anna Vimrichtová	1928	1929	1
Jan Kraus	1929	1945	16
František Sovadina	1929	1930	1
Libuše Krummpholcová	1930	1932	2
Jarmila Králová	1931	1938	7
Rudolf Holuštík	1932	1934	2
Libuše Krausová	1932	1953	21
Jana Mozolová	1933	1934	1
Jan Píro	1933	1935	2
Jarmila Shafferová	1933	1937	4
Marie Tarabová	1933	1950	17
Josef Barbořík	1934	1937	3
Helena Pecivalová	1934	1936	2
Jan Klučka	1935	1936	1
Josef Vrbecký	1935	1936	1
Alois Zubek	1935	1950	15
Zdeňek Hemerka	1936	1937	1
Marie Němcová	1936	1945	9

Pedagogové školy 1911 - 2011

Karel Balcárek	1937	1938	1
Anna Daehneová	1937	1942	5
František Burša	1938	1939	1
František Čížek	1938	1939	1
Antonín Svoboda	1938	1953	15
František Valenta	1938	1939	1
Ludvík Pavlík	1939	1945	6
Linhart Vávra	1939	1945	6
Alois Prášil	1940	1946	6
Anna Dröhslerová	1941	1943	2
Miloslav Horák	1941	1942	1
Irena Manďáková	1941	1942	1
Miroslav Menšík	1941	1943	2
Vlasta Barnetová	1942	1943	1
Jarmila Dobiášová	1942	1943	1
Marie Helsnerová	1942	1953	11
Jan Jokl	1942	1943	1
Josef Pospíšil	1942	1945	3
Milada Silová	1942	1945	3
Augustin Skopal	1942	1945	3
Marie Štěpánová	1942	1943	1
Karel Veselý	1942	1943	1
Jarmila Vlachová	1942	1943	1
Ludmila Kaděrová	1944	1945	1
Dobromila Kučerová	1944	1945	1
Václav Mikulík	1944	1945	1
Miloslav Moravec	1944	1945	1
Zdeňka Podhajská	1944	1945	1
Miloslav Schneider	1944	1945	1
Marie Valentová	1944	1945	1
Marketa Vaníčková	1944	1945	1
Augustin Jančík	1945	1953	8
Františka Jančíková	1945	1947	2
Josef Kolouch	1945	1953	8
Julie Kolouchová	1945	1953	8
Vlasta Králová	1945	1953	8
Marie Mazánková	1945	1962	17
Julie Míčková	1945	1947	2
Věra Pospíšilová	1945	1946	1
Marie Mázánkková	1946	1947	1
Irena Švagerová	1946	1951	5
Věra Adamová	1947	1949	2
František Dehner	1947	1949	2
František Gaja	1947	1951	4
František Uherec	1947	1950	3
Zdeňka Vítková	1947	1967	20
Marie Pešlová	1948	1949	1
Vlastimila Pospíšilová	1948	1950	2
Věra Vlková-Šméralová	1948	1949	1
František Alex	1949	1952	3
Rudolf Fuksa	1949	1952	3
Marie Jordánová	1949	1953	4
Dušana Mikulášková	1949	1950	1
Libuše Uhlířová	1949	1950	1

Emílie Zápařková	1949	1953	4
Josef Nezdařilík	1950	1951	1
Bohumil Pokluda	1950	1952	2
Božena Friedová	1951	1952	1
Viliam Jančula	1951	1953	2
Ludmila Obrtelová	1951	1965	14
Ludmila Žůrková	1951	1966	15
Magda Bakalová	1959	1960	1
Oldřich Bránecký	1959	1973	14
Helena Coufalová	1959	1960	1
Božena Fialková	1959	1969	10
Stanislav Chvátal	1959	1963	4
Jarmila Janská	1959	1960	1
Marie Jordánová	1959	1960	1
Richard Klein	1959	1968	9
Ivana Kleinová	1959	1984	25
Jindřiška Kolisková	1959	1961	2
Josef Kolouch	1959	1971	12
Julie Kolouchová	1959	1979	20
Marie Kopýtková	1959	1968	9
František Košina	1959	1973	14
Miloslav Krejcárek	1959	1961	2
Jaroslav Kusala	1959	1972	13
Libuše Poláchová	1959	1969	10
Pavla Procházková	1959	1965	6
Anna Ryšavá	1959	1961	2
Anna Škamralová	1959	1960	1
Drahomíra Vaňharová	1959	1981	22
Vladimír Bahala	1960	1961	1
Josef Král	1960	1973	13
Vlasta Svozilíková	1960	1968	8
Ludmila Bakalová	1961	1962	1
Rostislav Malant	1961	1990	29
Antonín Voltner	1961	1963	2
Eva Zhýbalová	1961	1964	3
Magda Bakalová	1962	1964	2
Eliška Olivíková	1962	1963	1
Květoslava Horáková	1963	1980	17
Milada Mésešová	1963	1964	1
Ludmila Bakalová	1964	1966	2
Ladislav Brázdil	1964	1975	11
Eliška Malantová	1964	1998	34
Eva Shýbalová	1964	1965	1
Pavla Bakalíková	1965	1966	1
Břetislava Černá	1965	1966	1
Vlasta Valentová	1965	2000	35
Jarmila Helsnerová	1966	1967	1
Julie Hrudíková	1966	1974	8
Ludmila Kudlíková	1966	1968	2
Františka Pospíšilová	1966	1967	1
Marta Svobodová	1966	1968	2
Magda Bakalová	1967	1973	6
Jarmila Hostašová	1967	1970	3
Ladislava Kulheimová	1967	1968	1

Pedagogové školy 1911 - 2011

Jana Lochmanová	1967	1977	10
Alois Olivík	1967	1990	23
Zdeněk Peška	1967	1970	3
Olga Beranová	1968	1969	1
Pavla Bobalíková	1968	1998	30
Ludmila Malá	1968	1979	11
Jarmila Studená	1968	1970	2
Jiří Valenta	1968	1999	31
Anna Badinková	1969	1971	2
Hana Holubová	1969	1975	6
Miroslav Logaj	1969	1975	6
Marie Michalíková	1969	1974	5
Olga Šimonová	1969	1995	26
Štěpánka Zůnová	1969	1970	1
Zdeněk Ehrlich	1970	2003	33
Alfons Glos	1970	1975	5
Eva Hlobilová	1970	2000	30
Eva Hofírková	1970	1984	14
Dagmar Chvátalová	1970	1978	8
Jindra Kabelíková	1970	2005	35
Jana Krejčí	1970	2002	32
Ludmila Obrtelová	1970	1974	4
Božena Medková	1971	1997	26
Drahomíra Krátká	1972	1994	22
Luděk Maňásek	1972	1973	1
Jiřina Oralová	1972	1979	7
Hana Krkavcová	1973	1974	1
Jiřina Otáhalová	1973	1974	1
Ludmila Trhlíková	1973	1974	1
Eva Kubišová	1974	1997	23
Hana Paseková	1974	2002	28
Eva Pitrunová	1974	2000	26
Ivana Rydvalová	1974	1978	4
Jiří Novák	1975	1980	5
Bohumila Šenkyříková	1975	1991	16
Jaroslava Kevická	1976	1992	16
Vlasta Svozilíková	1977	1978	1
Libuše Kořínková	1978	1990	12
Ludmila Stojaníková	1978	2010	32
Dagmar Zahradníková	1978	1989	11
Eva Sovadinová	1979	1980	1
Dagmar Navrátilová	1980	1993	13
Bedřiška Bahnerová	1981	1997	16
Anežka Netopilová	1985	1997	12
Tamara Košatová	1986	2011	25
Františka Zborková	1988	1989	1
Roman Hoza	1989	1990	1
Vlastimil Lochman	1989	1997	8
Libor Ševčík	1989	1998	9
Iva Foukalová	1990	2011	11
Pavla Kojecká	1990	2004	14
Drahomíra Konvalinková	1990	2011	21
Jana Kopúnová	1990	1991	1
Božena Šotolová	1990	1993	3

Vlasta Opršalová	1991	1992	1
Pavel Schrott	1991	1992	1
Hedvika Černá	1992	2005	13
Jitka Dvořáková	1992	2011	19
Magda Hurtová	1992	1994	2
Jan Lošťák	1992	1993	1
Zdeněk Peška	1992	1995	3
Lenka Janská	1993	2011	18
Olga Peclová	1993	2009	16
Hana Hlobilová	1994	2011	17
Alena Pešková	1994	2002	8
Jaromír Svoboda	1994	1997	3
Eva Smažilová	1995	2007	12
Ludmila Trhlíková	1995	2007	12
Anežka Nedopilová	1996	1997	1
Ludmila Orlichová	1996	2001	5
Jana Hendrychová	1997	2003	6
Petra Chudárková	1997	2009	12
Dagmar Zielinská	1997	2011	14
Kateřina Fíková	1998	2001	3
Rudolf Fuksa	1998	2011	13
Vít Hasník	1998	2002	4
Soňa Tomčíková	1998	2011	13
Marcel Hábl	1999	2006	7
Olga Kulheimová	1999	2000	1
Lenka Faciníková	2000	2003	3
Tomáš Neradil	2001	2005	4
Helena Trtílková	2001	2002	1
Dagmar Vaculíková	2001	2002	1
Pavlína Drozdová	2002	2003	1
Andrea Hobzová	2002	2011	9
Helena Jandová	2002	2011	9
Jitka Nedbalová	2002	2011	9
Ludmila Sadilová	2002	2003	1
Lubomír Volný	2002	2003	1
Jarmila Buchtová	2003	2004	1
Martina Doleželová	2003	2005	2
Eva Janotová	2003	2011	8
Pavlína Křížková	2003	2011	8
Marie Kubíčková	2003	2004	1
Aleš Reimer	2003	2004	1
Kateřina Hurtová	2004	2011	7
Michal Kolář	2004	2007	3
Pavlína Cimermanová	2005	2006	1
Lucie Dvorníková	2005	2011	6
Martina Macurová	2005	2006	1
Ludmila Ležáková	2006	2011	5
Radek Straka	2006	2007	1
Marie Kotůlková	2007	2009	2
Michal Šimr	2007	2008	1
Karel Turoň	2007	2008	1
Petr Pokorný	2008	2011	3
Jana Zichová	2008	2011	3

Anketa ke 100. výročí založení školy

Doba, ve které naše škola slaví 100. výročí své existence je plná emocí a ne vždy pozitivních pohledů na vzdělání a školství vůbec.
Že základní škola má být jakousi dílnou lidí, „Humanitatis officinae“ věděl už náš slavný předek – učitel národů – Jan Amos Komenský. Tvrdil, že „ … pravý cíl školy, pravá povinnost, lidi lidmi dělati jest …“
Zajímali nás názory našich žáků deváté třídy, kteří stanuli na pomyslném nejvyšším stupínku povinné školní docházky na svou školu a vzdělání.

Uspořádali jsme anketu a zde jsou některé jejich odpovědi:

Co ti dala do života tato základní škola?

Anna: Tahle základní škola mi toho dala hodně. Škola mě naučila základům slušného chování a předala mi základní informace, kterých využiju na střední škole, ale i ve zbytku života.

Honza: Mnoho nás naučila, dala nám přátelé i prudily a také zajímavé učitele.

Lucie: Dobré přátele a vědomosti.

Markéta: Připravila mě do života, ukázala mi nový pohled na svět, na lidi, i když to nebudu zveličovat, můžu říct, že mě vychovala.

Eliška: Tato škola mi dala vědomosti, zkušenosti a přátele. Naučila mě slušnému chování, přizpůsobivosti a toleranci.

Často děti tvrdí, že škola je zbytečnost, přejí si, aby vyhořela, spadla, zmizela…. Máš tentýž názor?

Anna: Děti názor změní, jakmile každému z nich, stejně jako mě dojde, že bez základního vzdělání je člověk nic. Bez školy bychom nic neuměli a byli tupí.

Lucie: Ne!!! Vzdělání je důležité.

Alena: Vyhoří jedna, ale postaví se druhá. Lidi potřebují vzdělání.

Lucie: Nemám, bez vzdělání bychom byli nic a ve škole se dají zažít i moc hezké chvíle.

Tereza: Párkrát jsem si to také přála, ale kdyby se něco z toho stalo, tak co bychom bez školy dělali. Je potřebná, i když ji mnoho děcek nemá rádo.

Viet Duc: Pubertální, nezkušené názory dětí. Život samotný je

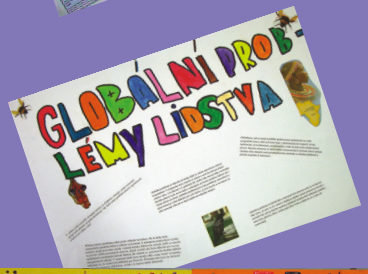

sice někdy lepší jako jakákoli škola na světě, ale vzdělání je potřeba, oni jsou moc hloupí, aby jim to došlo.

Když se řekne naše základní škola, co se ti první vybaví, na co si nejdříve vzpomeneš?

Dominik: Na devět let trápení, ale byla i sranda, na dobrý kamarády, který jsem tady poznal.

David: Na ranní vstávání, paní učitelku a na vzhled školy, co zepředu vypadá jako kostel.

Monika: Na učitele, kteří podpoří a kteří nás řadu věcí naučili. Na spolužáky, ze kterých se stali i přátelé. Na učení, které je někdy mučení.

Adam: Ihned si vzpomenu na své dobré kamarády. Na spoustu krásných věcí, které jsme spolu prožili, samozřejmě si hned vybavím i učitele, co nás učili.

Alena: Na naši třídu, na bufet a na učitele.

Lýdie: Při slovech základní škola se mi nevybaví jen písemky, zkoušení a známky, ale také zábavné školní výlety a podobné akce.

Jste překvapeni vyspělostí většiny názorů našich dětí? My jsme byli také a jsme zároveň potěšeni, že to každodenní trápení a nekonečná snaha vštípit svým žákům základy veškerého poznání a slušného chování snad není marná.

2. Základní škola Holešov
Smetanovy sady 625
Holešov
www.zshol.cz

Člověk se celý život učí.
Nejprve chodit, mluvit,
později číst a psát.
A dnes nám zvoní 100 let existence školy.

Byly to roky učení,
ale i radosti a smíchu.
Někdy také zklamání.
Nyní se ptáme:
jaký bude ten život příští?

Málokdo z nás to teď ví.
Pro někoho veselejší,
pro někoho smutnější.
Ale vždy takový,
jaký si ho vytvoříme.

Do školy se budeme vracet vždy ve vzpomínkách
a po nás přijdou další,
za čas se zapomene, že naše třída byla,
ale my ne.
Na dny vzdělávání se nedá zapomenout.

Moc bych si přála potkat jednou někoho,
kdo všechno ví – zeptat se ho,
proč je tak málo lásky,
proč vymírá nám přátelství,
proč bouřka přichází ve chvíli,
když mnohem víc by se hodil sluneční třpyt
a proč právě tehdy musí být klid,
když bouřku jsme si vysnili.

Proč zrovna teď se pýcha nosí,
když čím dál tím míň má proč žít
a proč potom lidé pozdvihují nosy
nad neštěstím, ale pozor, jenom cizím
a sami chtějí šťastni být.

Těch otázek je mnoho a já mám najednou strach,
že ani člověk znalý by nedokázal odpovědět.
A tak se věčně budeme ptát proč je tak málo lásky,
proč vymírá přátelství.

Mgr. Drahomíra Konvalinková

2. Základní škola Holešov
Smetanovy sady 625
Holešov
www.zshol.cz

Telefon: 573 396 019
Fax: 573 398 871
Družina: 573 397 109
Jídelna: 573 397 563
E-mail: info@zshol.cz
IČ: 634 58 799

Luňáčkem, jemuž odevzdal klíče od budovy. Ředitel poděkoval za důvěru jemu projevenou, žádal celý sbor učitelský za přispění a poukázal na význam školní výchovy a vyučování. Jménem vlády promluvil zem. inspektor p. Ed. Ouředníček, který připomenul zvláště chvályhodnou péči našeho města o školství a krásně promluvil o významu školy pro národ český vůbec a pro českou ženu zvlášť. Proslovem okr. hejtmana p. dr. J. Hloška, jednak jako zástupce vlády, jednak jako předsedy okr. šk. rady byla slavnost ukončena provoláním slávy našemu mocnáři.

Po dokončené oslavě následovala prohlídka nové budovy a výstavy ručních prací.

Tak otevřena byla dívčí škola Boženy Němcové. Bylo tu promluveno ze srdce k srdcím. Kéž jen stanou se skutkem zlatá slova, jež tu byla vyřčena. Kéž i dále pokrok a obětavost našeho města se starostou p. Fr. Haukem a předsedou místní šk. rady p. Jos. Živolským v čele jeví se na poli školském a to láskou jak k budově, tak i k vychovateli, který vzdělává tam nejvzácnější poklad – dítě. Jména všech příznivců školství, pracovníků na společném poli kultury zůstanou vryta v srdce potomků a přenášeti se budou s pokolení na pokolení.

Novou nádhernou budovou dívčí školy postavilo si město Holešov pravý a nehynoucí pomník.

Fr. UHEREC, odb. uč.